

fjernere Bladser, hvor det ingen Rolle spiller, om Nationalmærket findes anbragt derpaa eller ikke. Derimod er det af afgørende Betydning, at vi paa vort Hovedmarked, som vort Lands Belfærd er afhængig af, kunne garantere Køberne, at de faa det Smør, som de nu en Gang ville have, og ikke andet. Andre Bemærkninger om Enkeltheder, som der muligvis kunde være Anledning til at svare paa, maa jeg lade ligge, da jeg ikke har faaet dem noterede.

Buff: Jeg bad om Ordet, for at nedlægge en Protest mod en Historie, som er kolporteret hist og her i Bladene og ogsaa paa anden Maade uden for denne Sal. Nu er den imidlertid ogsaa kommen ind i denne Sal, og det er denne Historie om at forbyde et Næringsmiddel. Men har der nogen Sunde i denne Sal foreligget noget om at forbyde Kunstsmør? Naar der ikke nogensinde har foreligget noget Forslag, er der heller ikke foregaaet nogen Afstemning, og saa beder jeg det ærede Medlem om at holde sig til de offentlige Udtalelser og den offentlige Afstemning og lade sine Insinuationer ligge. Det Bevis har kun daarlig Grund at staa paa, naar han skal ty til at finde paa noget, som aldrig har eksisteret i denne Sal, og derfor mente jeg, at vi burde anholde denne Udtalelse; men det er jo en almindelig Skit, som det ærede Medlem bruger overfor os Lægsfolk, naar vi ikke ere enige med ham; og det er ikke første, eller anden, eller tredje Gang, det sker, at det ærede Medlem, fordi han har haft den Syfte at gaa paa en Latinskole, og saaledes har læst mere end vi almindelige Lægsfolk og Bønder, staar op og imødegaar os paa den Maade, at han siger, at saa have vi enten ikke læst Forslaget, eller saa kende vi ikke det, som vi tale om o. s. v.; men det er fuldstændig urigtigt. Det ærede Medlem begyndte sin Replik til mig og det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgrets (Bjerre) med at sige, at vi havde ikke læst Forslaget, og at det skulde navnlig min Udtalelse bevise, naar jeg mente, at Mærket var obligatorisk. Men det sagde jeg slet ikke. Jeg har ikke med et eneste Ord sagt det, men jeg sagde, at det var adskillige Handelsfolk ude i Landet, der opfattede det saaledes, at naar vi fik Loven, skulde herester alt Smør i Danmark stemples med dette Mærke, og jeg vil ogsaa sige, at i den Form, hvori Lovforslaget foreligger, kan det blive, hvad det skal være. Lovforslaget kan jo med et Pennestrøg ændres og vedtages saaledes, at Mærket bliver obligatorisk. Alle de Bestemmelser, der staa

i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, vække naturligvis Frygt baade hos Handelsmænd og hos os andre, idet man jo maa antage, at Meningen med dette Forslag, hvis det virkelig skal faa nogen Betydning ud over store Krefse, jo maa være den, at det skal paabydes, at vi skulde have et Nationalmærke. Naar Folk kunne løbe fra og til, som de ville, kan jeg virkelig ikke indse, hvad Nytte Lovforslaget kan gøre. — Dernæst kom det ærede Medlem ind paa private Historier, men dem skulde det ærede Medlem helst holde sig fri for. Skulde vi angaaende dette Lovforslag ind paa private Historier, ved jeg godt, at Meningen i alt Fald for det ærede Medlems Bedkommende og maaske for flere ærede Forslagsstilleres — om det gælder for dem alle, ved jeg ikke — er den, at ingen andre maatte være med til at stille dette Lovforslag end de ærede Medlemmer, fordi de vilde bruge det som Reklame ved Valgene, eftersom de have en ond Samvittighed. Det ved jeg godt. Hvor vil det ende, naar vi skulde ind paa private Historier? Det har jeg vidst, lige siden Lovforslaget blev forelagt, at en vis Side af Salen ikke maatte være med som Forslagsstillere. Det tror jeg, at naar vi skulle diskutere paa den Maade, at vi skulde ind paa private Historier, saa har det ingen Grænse. Jeg vil kun sige, at efter at det ærede Medlem paa det Punkt vil værne om det gode danske Smør, som er det danske Landbrugs Hovederhvervsstolpe, i Øjeblikket i alt Fald, har det ærede Medlem omvendt sig fra sin Bejs Bildfarelse, og har erkendt, at der virkelig maa tages fat paa det Punkt og gøres, hvad vi kunne, for at værne om det danske Landbrug, og jeg maa da tilstaa, at han i dette Tilfælde har en allieret i mig, og det skal være mig en Fornøjelse at følge ham, og endog saa følge efter ham, naar han er med til at føre an paa det Omraade, hvor det gælder at værne det danske Landbrug; man skal ikke se paa Personerne, men paa Sagen. Da det imidlertid er Resultaterne, det kommer an paa i Politikken, beklager jeg det daarlige Forvar, han nu leverede for sit Forslag. Jeg sad med spændt Opmærksomhed og ventede paa: hvad mon nu den ærede Forslagsstiller kan have at sige til de Indvendinger, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgrets (C. Hage), det ærede Medlem fra Næstved (Beth), den højtærede Indenrigsminister og til Dels fra det ærede Medlem fra Randers (Büttichan); nu skal du dog være luttet Øre for at høre, om det er muligt for Ordføreren Punkt for Punkt at